

Pred Marijinim kipom.

Tvojim nogam, sveta Mati,
 Pribežim sirota,
 Ko pogrinja majnik zlati
 S cveti gòrska pota.

Tebi naj potožim todi,
 Kaj bleđi mi lica —
 Ti pa milostna mi bodi,
 Majnična Kraljica!

Leto osorěj še mama
 Semkaj me vodila,
 Danes, glej, prihajam sama —
 Krije njo gomila . . .

Vračajo se drobnih ptičev
 Z juga jate črne —
 Měni le od gròbnih gričev
 Mama se ne vrne.

To svetinjico mi dala,
 Predno je zamrla,
 Tebi me izročevala,
 Milo váme zrla:

„Milka, Milka, le Marije
 Nikdar ne pozabi,
 Jaz umiram — ura bije —
 Bog me k sebi vabi!“

K Tebi torej, sveta Mati,
 Pribežim sirota,
 Ko pogrinja majnik zlati
 S cveti gòrska pota.

Ti me svări, Ti me brani,
 Ti mi mati bodi,
 V večnost pravo pot mi znani,
 Čuvaj me povsodi.

Jaz pa tiho to svetišče
 Okrasim ti s cveti —
 Mesto to naj zavetišče
 Měni je na sveti!

Jos. Volc.

